

ชื่อเรื่อง รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีอิฐดินซีเมนต์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ชื่อผู้แต่ง ธวัชชัย ไตรทิพย์

ปี พ.ศ. 2548

บทคัดย่อ

งานวิจัยรูปแบบการจัดการเทคโนโลยีอิฐดินซีเมนต์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น เป็นโครงการวิจัยที่ใช้กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research, PAR) ในการศึกษาครั้งนี้ได้วิเคราะห์ถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม (SWOT) ของการจัดการเทคโนโลยีอิฐดินซีเมนต์ของชุมชน และสรุปบทเรียนของชุมชน เพื่อหารูปแบบจัดการเทคโนโลยีอิฐดินซีเมนต์ที่เหมาะสมกับชุมชน ผลการศึกษการรับรู้ข้อมูลและความต้องการชุมชนที่มีต่อเทคโนโลยีอิฐดินซีเมนต์ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดการรับรู้ข้อมูลเทคโนโลยีอิฐดินซีเมนต์คือร้อยละ 62.32 มีเพียงส่วนน้อยที่มั่นใจในคุณภาพอิฐดินซีเมนต์ คือ ร้อยละ 14.49 ในขณะเดียวกันว่ามีความสนใจสูง คือ ร้อยละ 70.29 โดยสนใจเป็นผู้ผลิต ร้อยละ 12.37 และสนใจเป็นผู้บริโภคร้อยละ 87.63 นอกจากนั้นยังพบว่า กลุ่มผู้สนใจ ยินดีเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เทคโนโลยีอิฐดินซีเมนต์สูงถึงร้อยละ 99.48 จากผลการศึกษาดังกล่าวนำไปสู่การกำหนดแผนการดำเนินการ เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีอิฐดินซีเมนต์ของชุมชน โดยจัดทำโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดการเทคโนโลยีอิฐดินซีเมนต์ ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2545 ถึงเดือนมีนาคม 2546 รวมระยะเวลา 7 เดือน ประชาชนมีการจัดตั้งกลุ่มผู้ผลิตอิฐดิน ซีเมนต์ โดยมีสมาชิกเริ่มแรก 17 คน สามารถระดมทุนเพื่อใช้ในการจัดการ 8,500 บาท มีอัตราการผลิตอิฐดินซีเมนต์เฉลี่ย 100-140 ก้อนต่อวัน โดยมีต้นทุนการผลิตอิฐดินซีเมนต์ก้อนละ 3.67 บาท และขายอิฐดินซีเมนต์ก้อนละ 4.50 รูปแบบการจัดการบริหารเป็นแบบง่าย คือ มีประธาน เลขาธิการและเหรัญญิก มีแนวทางในการจัดสรรรายได้ที่ชัดเจน ทางกลุ่มมีการประชุมเสวนาผลการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรค พร้อมทั้งข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการรูปแบบการจัดการบริหารที่เหมาะสม ส่งผลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์กรชุมชน